

Največji slovenski dnevnik
v 7. državnih državah
Velja za vse leto . . . \$6 00
Za pol leta . . . \$3 00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1908, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 244. — ŠTEV. 244.

NEW YORK, MONDAY, OCTOBER 18, 1926. — PONDELJEK, 18. OKTOBRA 1296.

VOLUME XXXIV — LETNIK XXXIV

DELAVSKA KONFERENCA PODPIRA MACDONALDA

Delavska konferenca ni hotela poslušati komunističnih kritikov prejšnjega ministrskega predsednika, ker ni odgovoril Baldwinu. — 236,000 premogarjev na delu. — Stavkarski komitej bo skušal ojačiti omahujoče vrste delavcev.

LONDON, Anglija, 17. oktobra. — Glavna točka zaključne seje delavske konference v Margate je bil odgovor Ramsay MacDonalda, naslovljen na neko ameriško časnikarsko agencijo, ki se je tikal stavkujočih angleških premogarjev.

Bivši ministrski predsednik je rekel, da je odgovoril Dr. Marion Phillips, ki ga je naprosila, naj odgovori na pismo Baldwinu, na privaten način, da absolutno neče storiti tega, ker je pismo, katero je pisal Baldwin, ponižalo visoki urad, katerega zavzema in da noče ponižati svojega urada s tem, da bi sledil vzgledu Baldwinu. To, kar je rekel glede Baldwinu, je rekel doma, ne pa v inozemstvu.

Njegovo pismo je prišlo na ta ali oni način v roke komunističnega lista Workers Weekly, ki mu je dal naslov "Pismo MacDonalda proti premogarjem". Ta naslov, je rekel, je bila nameravana potvora.

Pojasnilo delavskega voditelja je bilo pozdravljeno z vzkliki in ko je vstal Harry Pollitt, eden komunističnih voditeljev, da odgovori, mu je bila odvzeta beseda.

Sprejem MacDonalda je kazal, da je ohranil popolno zaupanje svoje stranke. Izza težkega poraza, katerega so doživeli komunisti v ponedeljek, so postali manjši njih napor, da ustvarijo zmede in tekom zadnjih dveh sej niso bili deležni posebno prijaznega sprejema niti člani neodvisne delavske stranke.

Na drugi strani pa je bil Robert Williams, predsednik, na nepričakovan način in proti običajnemu postopanju poražen pri volitvah nove eksekutive in njegov poraz so splošno pripisovali odstavku v njegovem predsedniškem nagovoru, v katerem je zagovarjal zmerno politiko dela ter kritiziral vodstvo premogarske stavke.

Predsednik Williams pa je izjavil včeraj zjutraj, da se prav nič ne kesja in da je ugotovil v govoru javno to, kar pravijo drugi ljudje v privatnem. Izjavil je, da sta prostost govora in ohranjenje redabistvena za razvoj delavskega gibanja.

Izvrševalni komitej premogarske federacije je sklenil vprijeti akcijo, potom katere naj bi se napravilo učinkovito novo politiko za poglobljene stavke. Komitej je sprejel vojaške izraze ter se imenoval centralnim vojnim svetom. Svet se bo sestel v torek v Nottinghamshire ozemlju, ki glasuje, če naj sprejme okrajno uravnava ter bo skušal ojačiti omahujoče vrste premogarjev.

Medtem pa se je vrnilo dosedaj 236,000 premogarjev na delo.

LONDON, Anglija, 17. oktobra. — Sedemsto premogarjev je vpričilo včeraj popoldne naskok na Glennycymmer rov v Walesu, pobilo vse šipe urada ter se spoprijelo s policijo. Oboroženi s palicami in kameni so stavili premogarji izven akcije kakih ducat policistov, a poklicanih je bilo sto rezervnih policistov, ki so pognali premogarje z zemljišča premogarske kompanije.

Kakih pet in trideset stavkarjev, med njimi par žensk, je bilo ranjenih.

Drag čaj.

PARIZ, Francija, 17. oktobra. Trideset frankov za čašo čaja v enem finih restavrantov v Bois de Boulogne je povzročilo številne proteste iz vrst gostov. Čaj je zelo voden in servirara se ga brez žlice.

Nimam nič proti temu, če plačam dolar za čašo oslajene gorke vode, — je rekel pred kratkim neki Amerikaneec natakarkju, — a dajte mi žličico, da zmeham sladkor.

Odsotnost žlice je ravno vzrok, da stane čaj trideset fran-

kov, — se je glasil odgovor. — Imeli smo tisoč žlic ob pričetku sezijske, a sedaj jih imamo le še petdeset. Ljudje, ki love suvenirje, so vzeli ostale. Mi dajemo sedaj žlice le gostom, katere poznamo.

Smrt romanopisca.

OSLO, Norveška, 15. oktobra. Tukaj je umrl včeraj norveški dramatik in romanopisec, Hans Kinck.

Pet nadaljnjih mož na krovu

Francozi odlašajo plačanje dolga.

Poincare razmišlja o zavlečenju vprašanja dolgov. — Še vedno je za ratifikacijo, a rastoča opozicija bo morda zavlekla akcijo v parlamentu. — Marin se nahaja v težavnem položaju.

PARIZ, Francija, 17. oktobra. V številnih krogih prevladuje strah, da je ministrski predsednik zopet izpremenil svoje mnenje glede odobrenja dolga, a ta strah je popolnoma neutemeljen, soglasno z avtoritativnimi vestmi. Poincare je še vedno za to, da odobri parlament čimprej mogoče zadolžni dogovor, katerega je sklenil Berenger z Mellonom.

Ministrski predsednik pa se z vsakim dnem bolj zaveda opozicije, ki obstaja v francoski poslanski zbornici proti ugodni akciji v tem pogledu. Kljub svojim najboljšim naporom se ministrskemu predsedniku dosedaj še ni posrežilo prepričati se, da bo pogodba odobrena, tudi če bi priklopil predlagane rezervacije in če bi napravil iz vprašanja zadevo zaupanja.

Radi tega položaja, katerega smatra Poincare sam razočarljivim, razmišlja o tem, če bi ne bilo boljše, če preloži na poznejši čas predložitev tega vprašanja v parlamentu, mesto da bi izsilil odločitev takoj po sestanku parlamenta dne 4. novembra.

Kabinet bo imel sestanek v nedeljo ter bo najbrž razpravljaval o Berengerjevi uravnavi. Do takrat bo vedel ministrski predsednik za akcijo radikalno sejalistične konference, ki zboruje sedaj v Bordeauxu. Če bodo radikalni socialisti, ki predstavljajo največjo posamezno skupino v parlamentu, sprejeli resolucijo proti ratifikaciji, se bo kabinet brez dvoma odločil za preložitve celega vprašanja. Vrjetno pa je, da ne bo radikalna konferenca zavzela glede tega vprašanja nobenega definitivnega stališča.

Včerajšnja objava, da je bilo več kot podpisano novo posojilo v znesku treh tisoč milijonov frankov, za padajoči sklad, je ojačila stališče Poincareja na finančnem polju. Moč franka in njegov uspeh pri pobiranju davkov sta mu nudila močno oporo. Malo opozicije je opaziti proti Poincareju, razven glede odobrenja dolgov in vprašanja, s katerim se mora pečati sedaj, se glasi, če ga bo mogel njegov ugled, katerega si je pridobil kot finančni minister, povesti skozi bitko za odobrenje Berengerjevega dogovora.

S političnega stališča je skrajno težko postopati z opozicijo glede zadolžnega vprašanja. Če bi prišla ta opozicija le z ene strani zbornice, bi jo lahko izoliral ter napadel z različnih strani. Opozicija pa je vsestranska in Poincare se nahaja vsled tega v težavnem položaju.

Potop parnika v St. Lawrence reki.

QUEBEC, Kanada, 17. oktobra. Enajst ljudi, vključno eno žensko, je izgubilo življenje, ko se je tovorni in potniški parnik Guide potopil v bližini Godbout, na severni obali St. Lawrence reke. Novico o nesreči je sporočila North Shore Trading Company, lastnica parnika. Domneva se, da se je parnik preobrnil, ko je zdrknil tovor valed slabega vremena na eno stran.

Pet nadaljnjih mož na krovu parnika se je rešilo.

Poštni banditi ušli iz kordona.

Banditi, ki so napadli in oplenili poštni voz v Elizabeth, umorili voznika ter ranili dva, so ušli skozi kordon. — Uradniki izjavljajo, da ni nobenega upanja na skorajšnjo aretacijo.

Banditi, ki so ukradli \$151,700 iz poštnega voza v Elizabeth, N. J. pretekli četrtek, se ne nahajajo v Wachung pogorju.

Niti poštni inšpektorji Združenih držav, niti državni orožniki iz New Jersey, New Yorka in Pensylvanije, niti krajevne policije, nimajo niti najmanjše ideje, kje se nahajajo.

Major Kimberlig, ki je poveljeval devetdesetim orožnikom iz New Jersey, ki so obkolili pogorje, je priznal, da se je osam ali več morileev izmuznilo v petek zjutraj iz kordona po neki nezastriženi cesti.

Par ur potem, ko je poslal svoje ljudi v vojašnico, je poslal major Kimberling pet avtomobilov, polnih orožnikov iz Somerville, da preiščejo vse občestne gostilne v Morris, Somerset, Middlesex in Union okrajih, na temelju zaupnega sporočila, da bo mogoče najti bandite v eni teh gostilne.

Približno ob istem času je izdal glavni poštni inšpektor Rush Simons, ki načeljuje posebnemu vladnemu uradu, ki je bil ustanovljen v Elizabeth izključno za ta zločin, ugotovilo, da se je iskani sedaj izpremenilo v "dolgi lov" in da ni nikakega razloga za upanje, da bi bile aretacije kmalu izvršene.

Rovarstva proti mehiški vladi.

Mehiški poslanec je obdolžil ameriške Knights of Columbus, da podpirajo vstajo Jaki Indijancev. — V zaroto sta baje zapletena t u d i škof iz Sonore in de la Huerta.

MEXICO CITY, Mehika, 17. oktobra. — Kongresnik Ginzalo Santos, ki je imel v kongresu govor, je izjavil, da podpirajo vstajo Jaki Indijancev v državi Sonori proti vladi Callesa Adolfo de la Huerta, prejšnji mehiški predsednik, Felix Diaz, nekak nekdanji predsednik Porfirija Diaza, katoliški škof v Sonori ter ameriški Knights of Columbus.

Poslanec Santos je dvignil svoje obdolžitve po povratku iz Sonore, kjer je našel baje dokaze resničnosti svojih trditve.

Več kongresnikov, ki je razpravljalo pozneje o govoru Santosa, je ugotovilo, da so njegove obdolžitve resnične in da ima vlada dokaze, iz katerih je razvidno, da so zbrali Knights of Columbus ter gotovi petrolejski interesi štiri milijone dolarjev, da strmoglavijo sedanje vlado in da preskrbe vrhovno silo novi skupini, ki je pristala v to, da uveljavi gotove izpremembe v ustavi iz leta 1917, posebno pa v členu 28, ki se tiče petroleja ter nadaljne izpremembe v zemljiških in rudarskih postavah.

Glasi se, da se je dobilo te dokaze v Washingtonu in da so sedaj v posesti predsednika Callesa, ki je uverjen o njih avtentičnosti.

Poroča se, da bo dokumente objavil zvezni kongres in da se bo obelodanilo imena obtoženih pe-

Civilna vojna na Kitajskem.

Kantonska armada prodira hitro proti Šanghaju. — Severna armada je uničila železnico med mestem in jugom. — Izgube Suna so bile baje zelo velike.

ŠANGHAI, Kitajska, 17. oktobra. — Potiskajoča proti severu v spremstvu neprestanega obstreljevanja s topovi je dosegla kantonska armada značilne uspehe ter uveljavila ofenzivo v večji bližini Šanghaja. Province Čekiang, ki meji na provinco, v kateri se nahaja v Šanghaju, je prešla na stran Kantončanov.

Severna posadka v Čekiangu se je uprla ter uničila železnico med Šanghajom ter točkami proti jugu.

Vsa znamenja kažejo, da so Kantončani za trdno sklenili konsolidirati vso južno Kitajsko. Sun Čuang je baje doživel težke izgube v bližini Kiukianga, iz česar je razvidno, da napreduje Čang Kaj-Šek, poveljnik kantonskih čet, proti nižjemu Jangtsekiangu.

V bojih, ki so se vršili v bližini Kiukianga je imel general Sun težke izgube.

Kantonske čete so streljale na neki parnik pri Kiukuangu, ki je imele na krovu municije za severne čete. Eksplozija municije se je žulo na veliko razdaljo. Če bo Čang Kaj-Šek zavzel Kiukiang, se pričakuje, da bo odkorakal proti Šanghaju.

Uspehi, katere so dosegli Kantončani, so imeli velikanski učinek na javno mnenje na Kitajskem.

Domneva se, da je pričel Čang Tsoin, mandžurski vojni lord ter najbolj mogočni vladar v severni Kitajski, pogajati se s Kaj-Šekom, v namenu, da sklene kompromis, na temelju katerega naj bi držal Kaj-Šek južno Kitajsko, Čang Tsoin pa severno.

Čang Tsoin, hoče postati predsednik, a ni priljubljen pri južnih Kitajcih.

Domneva se, da bodo Kantončani v par tednih ustanovili svoje glavno mesto v Nankingu, kjer bočejo tudi diktirati pogoje, tikačejo se bodočnosti.

trolejskih kompanij in drugih skupin.

V svojem napadu na ameriške Knights of Columbus je rekel Santos:

— Čeprav nosijo pretnje Knights of Columbus že sad v poskušeni vstaji v Sonori, je v Zdr. državah le 800,000 teh vitezo, a jaz prinašam sporočilo štirih milijonov ameriških prostozidarjev, ki so z generalom Callesom do zadnjega, da omeji katoliško cerkev.

STALIN NOVI SOVJETSKI GLAVAR

Trocki je bil poražen. — Stari voditelj in Sinovjev sta se udala in ruski "jekleni mož" je postal najvišji vladar. — Konec trpkoga boja. — Zmagalec se zavzema za sodelovanje kmetov in delavcev. Bati se je bilc vstaje ruskega brodogoja.

LONDON, Anglija, 17. oktobra. — Trpki konflikti tekom zadnjih par tednov med nasprotujočimi si komunističnimi voditelji v sovjetski Rusiji se je končal s popolno kapitulacijo Leona Trockega in Sinovjeva, na korist Stalina, — soglasno z neoficijelnimi poročili, ki so dospela iz Moskve.

Ruski "jekleni mož" je postal vrhovna sila v vladi ter bo mogel sedaj zasledovati svojo politiko tesnejšega sodelovanja, ne pa konflikta med kmeti in delavci.

Pretekli teden sta Trocki in Sinovjev javno napadla centralni komitej na krajevnih sestankih opozicijske stranke, s čemur sta pritirala spor do krize.

Opozicijski voditelji so kritizirali politiko Stalina glede notranje sprave ter zahtevali povratek razmer vojskujočega se komunizma ter razrednega boja. Stalin je nato zapretel, da jih bo vrgel iz stranke ter jih mogoče celo izgnal iz dežele.

Resno vznemirjenje je bilo opaziti radi možne vstaje velikega dela ruskega brodogoja, kojega pred kratkim odstavljeno poveljnik je simpatiziral z opozicijo.

Ni jasno, kaj je pravzaprav dovedlo do umaknitve Trockija, vendar pa se glasi, da so ga preglašili v različnih organizacijah stranke. On in Sinovjev sta baje priznala na tajnem zasedanju političnega urada centralnega komiteja, da nista imela prav, nakar sta ponižno prosila za mirovne pogoje. Domneva se vsled tega, da se bosta izmuznila brez disciplinarne kazni. Obljubiti sta morala seveda, da bosta molčala in da ne bosta več kritizirala Stalina.

Oproščen morilec 'rešitelj domovine'.

Orožniški kapitan, ki je zadavil družino, obstoječo iz treh oseb leta 1923 je bil izpuščen na Japonskem kot 'junak'.

TOKIO, Japonska, 17. oktobra. Kapitan Masahike Amakasu, ki je zadavil anarhista Sakae Osugi, ženo Osugija in njih desetletnega nečaka tekom zmede, ki se je pojavila ob potresu v septembru leta 1923, je bil izpuščen iz ječe dne 9. oktobra. Odsedel je dve leti in deset mesecev svoje desetletne kazni radi umora treh.

Kapitana Amakasu smatrajo splošno za junaka, čeprav nekoli obsojajo njegove brutalne metode. Patrioti so mnenja, da je opustil deželo nevarnega vodite-

lja. Umori so bili izvršeni, ko so se nahajale žrtve v glavnem stanu orožništva. Trupla so vrgli nato v vodnjak, ki je bil pokrit in napolnjen z razvalinami, a našli so jih pozneje radikalni prijatelji Osugija, ki so prisegli osveto.

Kazen Amakasuja je bila skraćena na sedem let in pol, ob priliki poroke prince, regenta. Njegovo sedanje oproščenje se utemeljuje z dobrim obnašanjem v ječi.

Amakasu je zapustil ječo zakrinkan, ker se je bal prijateljev umorjene trojice ter se je baje napotil v Mukden, kjer bo skušal stopiti v armado Čang Tsoina.

Smrt papeževoga nečaka.

RIM, Italija, 15. oktobra. — Grof Riccardo Pecci, zadnji še živeli nečak papeža Leona XIII. je umrl včeraj v Carpineto, rojstnem kraju slednjega.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da vam bo ta ponudba uga jala, posebno še, ako boste vpoštevali svojo korist in našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji		Lire		
Din.	500 \$ 9.45	Lir	100	\$ 4.70
Din.	1,000 \$ 18.60	Lir	200	\$ 9.10
Din.	2,500 \$ 46.25	Lir	300	\$ 13.35
Din.	5,000 \$ 92.00	Lir	500	\$ 21.75
Din.	10,000 \$ 183.00	Lir	1000	\$ 42.50

Za poljimatve, ki presegaajo Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljamo poseben znesku primeren popust.

Nakazila po hrvojavnem pismu izvrjujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1.—

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street Phone: CORTLANDT 4687 New York, N. Y.

Posebni podatki.

Pristojbina za izplačila ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25. ali manjši znesek 75 centov; od \$25. naprej do \$300. po 3 cente od vsakega dolarnja. Za večje svote po pisnemem dogovoru.

ADVERTISE in GLAS NARODA

GLAS NARODA
(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto vsja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Konado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četiri leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" ishaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovodi pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejénjo bivališče naznaniti, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

NA POMOČ!

Povodenj je opustošila prelepo Poljansko in Žirovsko dolino.

V ljubljanski okolici je povzročila ogromno škodo. Iz domovine prihaja obupen klic na pomoč: — Razsrjene nebeške sile so udarile domovino.

Poplavljena, opustošena je najrodovitnejša zemlja, porušeni so domovi, pridelki uničeni, obup, glad, bolezen, kjer je še nedavno vladalo delo in zadovoljstvo.

Strahovita je škoda. Kogar je zadela, mar ji je kriv? Mar naj jo nosi sam, sam in brez pomoči pod njo omaguje?

Vsi rojaki, ki nas ni zadela nesreča, pomagajmo! Hvaležni se odkupimo!

Vsi, ki nam je prizanesla grozota poplave — odkupimo se!

Vsi, ki nismo v obupnem boju smrti gledali v oči — odkupimo se!

Vsi, ki smo ostali pod suhim krovom in ne begamo brez doma — odkupimo se!

Vsi, ki imamo še svoj vsakdanji kruh — odkupimo se!

Odkupimo se in pomagajmo!

Dajmo iz dobre volje, hvaležni, da nam nebo ni vzele s silo! Dajmo iz srea, da bo bednim srcem v tolažbo!

Bodimo bratje in sestre, da ne bomo brez sester in bratov, kadar bo nas udarila nesreča!

Odkupimo se!

Kdo lahko da, naj da obilno! Kdor ne more, a bo vendar dal — še več bo tehtal njegov mali dar!

Darove sprejema "Rdeči križ" v Ljubljani.

NA "Rdeči križ" bo tudi poslano vse, kar bo nabral Glas Naroda v ta namen.

Sorodnikom, prijateljem in znancem pomagajte s direktnimi pošiljatkami.

Vsak dar, ki nam bo poslan z naročilom, naj ga pošljemo za poplavljenca, bo objavljen v Glasu Naroda.

IZPREMEMBA V RUSKI VLADI

Ruski komunistični stranki je pretil razkol vsled nesoglasja njenih voditeljev.

Stališču, ki ga je zavzemal Stalin, sta Leon Trockij in Sinovjev odločno nasprotovala.

Pri zadnjem glasovanju je dobil Stalin večino. Opozicija pod vodstvom Trockega in Sinovjeva je bila popolnoma poražena.

S tem je vladujoča stranka jako ojačena. Ako bi se nasprotje nadaljevalo, bi utegnilo imeti usodepolne posledice.

Poročila o padcu Trockega in Sinovjeva so vse presenetila. To nista politična otroka, ki bi ne vedela, kaj ločenjata, ko sta začela z opozicijo proti centralnemu odboru.

Sinovjev je mislil, da bo s svojo osebnostjo in s svojim vplivom vse dosegel. Po se je motil, kajti sila centralnega odbora ne temelji samo na čisto idealnih nazorih, ampak ima tudi z materijalizmom precej opravka.

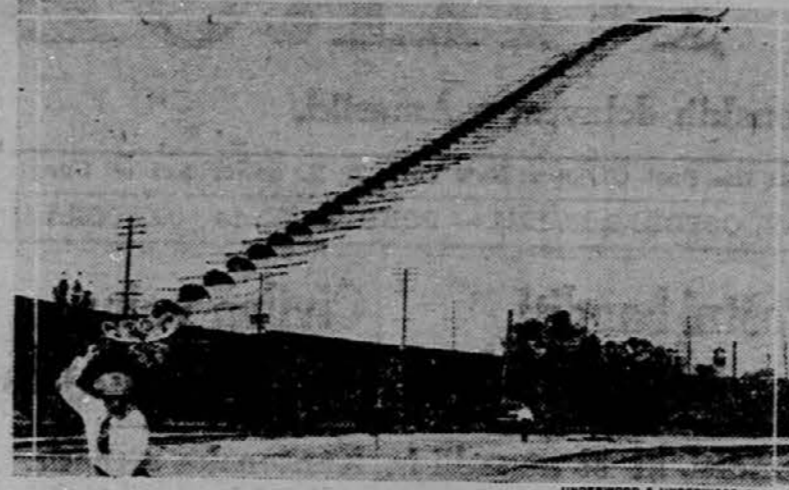
Trocki in Sinovjev sta stopila v ozadje. Vpliva, ki sta ga bila nekoč deležna, ne bosta nikdar več dobila nazaj.

Kapitalistične vlade so si veliko obetale od zadnjega spora med voditelji sovjetske Rusije.

Danes so razočarane.

Sovjetska Rusija je danes bolj močna kot je bila kdaj prej.

LETEČI ZMAJ

Le Shaw je napravil 88 čevljev dolgega letelčega zmaja, ki je tako konstruiran, da se lahko ob vsakem vremenu dvigne v zrak.

Novice iz Jugoslavije

Osješko narodno gledališče — brez strehe

Lastniki poslopja, v katerem se nahaja osješko narodno gledališče, so gledališču odpovedali najem poslopja, ker že šest let niso prejeli niti vinarja najemščine. Ko je gledališče prešlo v državne roke, se je država obvezala, da bo ona plačevala najemščino po 8000 Din mesečno. Do danes pa ni plačala še nobenega obroka. Lastniki groze z deložacijo.

Žrtve strele pri Fojnici.

V selu Gusti Grad pri Fojnici je divjala huda nevihta z bliskanjem in grmenjem. Strela je udarila v hišo Jove Releta ter ubila Releta in njegovega sina, ženo in triletno hčerko pa težko poškodovala.

Umor vdove Čeh.

Kakor javljajo iz Splita, je tamkajšnje sodišče odklonilo predlog odvetnika dr. Brkiča, ki je zahteval, da se Kosta Konstantinovič izpusti na svobodo. Konstantinovič, ki je svoj alibi dokazal, ostane torej v zaporu do končne obravnave o umoru vdove Čeh.

Umor sodnega eksekutorja.

Kakor poročajo iz Kuleh Vakuza v Bosni, je bil tamkaj na groznem način umorjen sodni eksekutor Mile Knežević. Ko se je Knežević v mraku vračal domov, so mahoma priskočili k njemu trije moški. Eden mu je z velikim nožem prerezal vrat. Nesrečni mladenič je kmalu nato umrl. Policijska je aretirala Vida Buraka in štiri njegove tovariše Knežević se je bil zaradi neke devotke zameril Buraku, ki je najbrže iz osvete izvršil umor.

Defraudant iz Arada aretiran v Osijeku.

Policijsko ravnateljstvo v Aradu je obvestilo zagrebško policijo, da je neki Martin Polak na škodo aradske tvrde "Patna" defraudiral 600.000 lejev ter baje pobegnil v Jugoslavijo. Za njim je bilo odrejeno izsledovanje. Polak je bil te dni v Osijeku aretiran.

Hotel izvršiti samomor, ker je padel pri maturi.

Na zagrebškem moškem učiteljsku so se v zadnjih dneh vršili naknadni zrelostni izpiti. Ker ni dosegel poveljnega uspeha, si je maturant Stanko Marjanovič v šolski sobi z ostrim nožem zadal težko rano v prsa. Ravnatelj je takoj poklical zdravnika, ki je izjavil, da poškodba najbrže ni smrtonosna. Marjanoviča, ki je bil v šoli znan kot nervozen dijak, so prepeljali v bolnico. Usmiljenih sester, kamor je kmalu prišla tudi Marjanovičeva mati, katero je nesrečni slučaj silno pretresel.

Maskirani razbojniki napadli dva trgovca.

Ko sta se te dni trgovca Butlevič in Adlešič iz Pribiča v okolici Karlova vračala s sejma domov, so ju napadli maskirani razbojniki, ter jima vzeli zlato žepno uro in 20.000 dinarjev gotovine. Orožniki so izsledili dva roparja oba sovaščana napadenih trgovcev. Izročena sta bila sodišču.

Poskušeni samomor v Zemunu.

V zemunskem "Hotelu Central" je skušal izvršiti samomor Gjorgje Utješinovič, častni švedski generalni konzul in podravatelj Angleske trgovske banke v Beogradu.

gradu. Utješinovič je prišel iz Beograda dne 29. septembra v Zemun, kjer je v Hotelu Central napisal pismo svoji ženi, v katerem jo obvešča, da je sklenil si vzeti življenje. Gospa je po prejemu pisma takoj alarmirala policijo ter pohitela v Hotel Central. V trenutku, ko je gospa prišla v hotel, se je iz neke sobe zaslišal strel iz revolverja. Sluteč nesrečo, je gospa z redarjem pohitela v dotično sobo, kjer je našla svojega moža v mlaki krvi.

Utješinovič je težko ranjen in najbrže ne bo okreval. Motiv poskušene samomora ni znan.

Defraudacija na železnici v Mostarju.

Železniški blagajnik v Rudolf Beltram je te dni nenadoma izginil. Njegova odsotnost je vzbudila sumnjo. Izvršena je bila takojšnja skoutračija, pri kateri se je ugotovilo, da je Beltram poneveril 18.490 dinarjev. Za defraudantom je bila izdana tiralica.

JUGOSLAVIA IRENTA

Podrobnosti o bojih med fašisti in orožniki v Trstu.

Tržaške fašiste so strahovali priseljenici iz starih province. Poprej so se delili v pristaše Giunte in proti Giunti, potem je bil Farinacci jabolko razdora. Nekoč je prišel Farinacci v Trst, da bi napravil mir, ali izval je krvave pretepe. Farinacci je bil izgnan iz Trsta na ukaz notranjega ministra Federzonija. Prišel je Ricci čistit fašizem. Kriza je izbruhnila z vsjo silo, ko se je Ricci postavil starega filharmoničnega društva. Člani, okoli tisoč, so se uprli na klenili izključiti iz društva fašiste, katerih je bilo le malo. V noči je bil odrejen naskok na društvo in prostori so bili zavzeti. Prišli so orožniki in zahtevali, da fašisti odidejo. Prišli so pokati revolverji. Fašisti zbeže zapustivši dva ranjena; eden je še po noči umrl.

Eden izmed listov, zaplenjenih drugo jutro, je obdolževal orožnike, da so v službi framazonstva. V ulici Sanita hočejo fašisti okoli 13. naskočiti orožniško vojašnico, vržejo par bomb in okoli sto strelcov izpuste na vrata. Fašisti vstopijo. Pretepejo stražo, več orožnikov je težko ranjenih. Prišlo je vojštvu, fašisti so se nekaj branili, vojaštvo je aretiralo vse. Istočasno se je izvršil napad na centralno kvesturo, ki pa je bil odbit. Prišel je generalni tajnik Turati in Ricci je bil odžagan.

Okoli 20 milijonov škode

je povzročila poplava v Julijski Krajini. Tako sodijo italijanski listi, ki prinašajo obširna poročila o strašnih nalivih po celi deželi. V gorskem delu je bilo najhujše v Baški dolini.

Iz Idrije poročajo, da sta vtinili sestri Apolonija in Marija Velikanje, stari okoli 26 let. Proga Ajdovščina-Gorica je zelo poškodovana. Ajdovščina je bila pod vodo. Hubelj je preplaval okolico. V Gor. Tribuši je škode 20.000 lir. V Čepovanu 100.000.

V Spodnji Idriji je voda razvila pokopališče. V Trebuši je zelo poškodovana cerkev. Videmski prefekt je pozval k sebi vse zastopnike oblasti, da se organizira pomoč za poplavljenca v deželi.

Novice iz Slovenije.

Velik lovski tat.

Na obtožni klopi deželnega sodišča v Ljubljani je sedel še mlad obtožene Jože Puš, delavec iz ljubljanske okolice. Precej obširna obtožnica ga dolži več raznih lovskih in kurjih tatvin. Po prebrani obtožnici je odgovarjal mož predsedniku na razna vprašanja približno takole: —

Predsednik: — Ali ste naredili vse to?

Obtožene: — Ne, gospod, to bi bilo pa vendar malo preveč. Kar sem storil, vam bom povedal.

Predsednik: — Začnimo torej s kokoši. Praviho, da ste jih ukradli posestnici Mariji Hočevarjevi v Gojniceh kar šest. Nekaj ste jih prodali, nekaj pa pojedli.

Obtožene: — Ja, gospod, to je res. Samo ne vem, koliko jih je bilo. Pa če pravi ona, da jih je bilo šest, pa naj jih bo torej šest.

Predsednik: — Dobro, dalje praviho, da ste ukradli precejšen žakelj koruze?

Obtožene: — Ja, gospodje, res sem jo nekaj odnesel, toda bilo je komaj en mernik. Pa tudi to ni prav, da jo cenite v obtožnici po tri dinarje, res pa je, da je bila vredna takrat samo po dva dinarja.

Predsednik: — Kaj pa z jazbeci Praviho, da ste vjeli dva?

Obtožene: — Ja, to bi bilo že prav; toda danes mi smete vračunati samo enega, ker sem bil z enega že kaznovan lansko leto.

Predsednik: — Kaj pa z zajčki?

Obtožene: — Gospodje, tu je pa velika pomota. Dva sem res smuknil in za dva sem tudi takoj priznal. Danes pa mi jih zapišete kar dvajset. Tu je ušla ena miša skozi stroj. Dva sem pa res!

Predsednik: — No, sedaj pa pride najhujše. Dolže vas, da ste ujeli na zanjke kar tri srne.

Obtožene: — Oho, gospodje teh pa kratko malo ne priznam, ker jih tudi ne poznam. Takrat ko pravijo, da sem kradel srne, me sploh ni bilo doma.

Predsednik: — Pa kje ste bili takrat?

Obtožene: — Bil sem tam pri sv. Križu, kjer sem delal.

Predsednik: — Kako daleč pa je to od vas?

Obtožene (bolj tiho): — Dobro četrte ure, gospod!

Smech po dvoranji.

Predsednik: — Dobro, dobro, sedaj kar sedite. Četrte ure daleč se pa že gre po srne.

In vsedel se je fant na klop namuznil se je malo in se je skrbno ozrl na sodnike in še skrbneje na državnega pravdnika.

Predsednik pokliče kot pričjo 13-letnega fantička Miha Kovačiča, ki je obljubil, da bo govoril tako po praviči, kakor bi bil pripovedi. — In povedal je fantiček in to jako odločno in razločno, da tega Koermurjevega dobro pozna.

Povedal je: — Šel sem en teden pred svetno nedeljo v gozd po bršljin. Tam sem videl v grmovju Puša, ki je del srno. Obenem sem začul korake. Zlezal sem hitro na smreko in videl sem, ko je prišel ta po srno, ki se je premetavala v zanjki. Bilo je ravno, ko smo krompir sadili.

dili. Povedal sem tudi mami, ta pa si ni upala dalje govoriti, ker smo se Puša bali. Videl sem ga pa tudi enkrat, ko je pral v košari dva zajca.

Po kratkem posvetovanju je bil nato Jože Puš obsojen, ker je kradel kokoši in pa radi lovške tatvine, katero je izvršil v gozdu "Vrhovka" v šmarnskem lovišču odvetnika dr. Lokarja in tovarišev v Ljubljani. Dobil je osem mesecev težke ječe in je sprejel kaznen brez vsakega ugovora.

In rekli so v dvoranji, da je gotovo zadovoljen, ker je gotovo pričakoval še več.

Anglija zapuša Horthyja.

Naj so se godile na Madžarskem še tako hude reči, naj so se ponarjali bankovci ali ubijali nasprotniki vlade, angleško javno mnenje je kljub vsemu podpiralo in zagovarjalo Horthyjev režim. Anglija je videla pač v Horthyju samo zavznika proti svetovni in proti francoskim aspiracijam v Srednje vzhodni Evropi, kakor imenujejo Angleži vse dežele med Baltičkim in Egejskim morjem. Zato pa so tudi vse angleške stranke solidarno, konservativna ravno tako kot delavska, branile Horthyja.

Ravno tako je bila tudi vse angleške časopisje na strani Horthyja in celo "Manchester Guardian", ki ga ne brez vzroka imenujejo vest Anglije, je podpiral režim madžarske gospode. V zadnjem času pose je to izpremenilo in baš v tem listu je izšel članek, v katerem se ostro napadajo madžarski gospodski mogotci. Tisoč let je že ta gospoda v zvezi z zapadom in mogla je izkoristiti vse prednosti, ki jih nudi plenstvo in premoženje, da bi si mogli prisvojiti zapadno kulturo. Kljub temu pa so se zelo malo naučili in menda še danes niso pozabili, da so prišli iz step v Evropo. — Krepka sodba in nobenega dvoma ni, da bi ta glas ostal brez odmeva.

Aretirani metulj.

Svetovno znani skladatelj, takozvani kralj valčkov, Johan Strauss je na koncertnem potovanju po Rusiji nekoč doživel v večjem mestu nekaj, kar bi mu bilo skoraj usodno. Lepa hčerka governerja je lahkomisljenega metulja, ki je letal od evetke do evetke, popolnoma ujela v svoje mreže ter ga tudi hotela za vedno imeti zase. In res je prišlo do zaroke, kmalu nato pa do poroke. Že se je slavnostni svatovski sprevod pomikal proti cerkvi, ženin proti volji je korakal poleg svoje srečne neveste pred oltar, kjer je že akal svečenik, da bi ju za vedno zvezal. Tu pa je vmes posegla oblast, pred katero se je moral tudi governer ukloniti, namreč policija. Ženin je bil na mestu aretiran, obtožen političnih dejanj in kakor je bila pač v Rusiji takrat navada, izgnan, toda ne v Sibirijo, pač pa na Dunaj. Avstrijski poslanik je namreč izvedel, v kake zanke je zašel ljubljence Rusov in — Dunajčanov ter si ni vedel drugače pomagati kakor na ta način, sicer nekoliko nenavaden način.

Peter Zgaga

Danes dospe v Ameriko romunska kraljica.

Ponosni narod Jeffersona se ji bo priklonil do tal.

Ker romunska kraljica rada je oranže in pije limonado, so vodstva največjih hotelov in restorantov sklenila, da bo za časa njenega bivanja v deželi limonada narodna pijača.

Romunska kraljica se ne šminka. Da bo ameriški ženski svet korakal vzporedno z modo, je sklenila večina Amerikank, da se ne bodo šminkale na čast njenemu veličanstvu.

Kinematografske družbe so ponudile njenemu veličanstvu petindvajset tisoč dolarjev za en nastop.

Člani takozvane visoke družbe tekmujejo med seboj, kateri bo njeno veličanstvo najbolje postregel.

Silne stroške potovanja njegovega veličanstva bo plačal ubogi romunski narod, eden najbolj izžemanih in izžetih narodov v Evropi.

Radovednost mladih deklet je splošno znana. Kaj vse se ne poraja v glavi šestnajstletne deklice, ki sanja o ljubezni in zakonu?

Njena bodočnost je zavita v neko tajinstveno tančico.

Moški — zakon — zakonsko življenje — edinole to jim roji po glavi.

S prirojeno sramežljivostjo čakajo velikega razodetja.

Neki založnik, ki dobro pozna ta mladi ženski svet je začel oglaševati knjigo "Kaj mora ženska znati in vedeti pred poroko?"

Knjiga je bila v najkrajšem času razprodana.

Kaj mislite, da je bilo v knjigi? Sto navodil za napravo najnavadnejših jedi.

Vršil se je tale pogovor:

— Prijatelj, smilil se mi.

— Zakaj bi se ti smilil?

— Veš, žena me je že dva meseca naganjala, da sem ji kupil novo obleko. Včeraj sem jo ji kupil in danes je šla v nji tvojo ženo obiskat.

Nekateri moški samo zato govorijo v spanju, ker podnevi ne pridejo do besede.

Vsi mladi fanti so modrijani. In mladi fant je modroval:

— Sam ne vem, česa bi se lotil: ali pisanja ali slikanja. Ali bi povesti pisal, ali bi slikal pokrajine.

Izkušen možak mu je odgovoril:

— Loti se slikanja.

— Ali ste mogoče videli moje slike?

— Ne, ampak tvoje povesti sem čital.

Vsa ogorčena je rekla gospa služkinji:

— Na, to vendar ne gre. Ta teden imate vi v perilu sedem bluz, moja hči pa samo tri.

— To je zastranega. — je odvrnila služkinja, — ker je vaša hči z bankirjem zaročena, jaz pa z dimnikarjem.

Statistiki so dognali, da je vsak tretji otrok, ki je rojen, Kitajec. Ko je mlada žena to čitala, je svetovala, svojemu možu:

— Za vsak slučaj bi bilo boljše, da bi imela več to dvojkice.

V Italiji je dvaset tisoč družin, ki imajo več kot deset otrok. Proti temu niti Musolini ne more ničesar opraviti.

Louisville Times piše: — V Mehiki so usmrtili deset banditov, ki so ustrelili Amerikanca. Če bi se to v Ameriki zgodilo, bi deset banditov aretirali, štiri bi spravili pred sodišče, enega obsodili in ga po preteku par mesecev izpustili na prosto.

Po 4% obresti

za vloge na

SPECIAL INTEREST ACCOUNT

Naše mesečno obrestovanje je ugodno ne samo ako vložite, temveč tudi ako dvignete. Obresti plačamo za vse pretekle mesece do konca onega pred dvigom. Zato priporočamo vlagati denar pri nas tudi onim, ki ga nameravajo v kratkem zopet dvigniti.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.

Nemčija in narodnostne manjšine.

BERLIN, 20. sept. V parlamentarni debati je bilo pred vstopom Nemčije v Društvo narodov ponovno in od najmerodajnejše strani poudarjeno, da je eden glavnih vzrokov vstopa poleg vprašanja zasedenega ozemlja in svetovne razorožitve vprašanje nemških narodnih manjšin v inozemstvu, ko bo Nemčija ravno iz Društva narodov mogla krepkejšje posovati v njih usodo. Vodilni politiki vladnih strank so v besedi, razpravah in parlamentarnem delu označili tudi ponovno vladno stališče, da je namreč malo kulturnih, političnih in gospodarskih zadev, ki bi bile za Nemčijo tako važne kot je inozemsko nemštvo. Na gre samo za nevarnost potujevanja in torej tudi za moralno in materialno pomoč tem drobem mater — domovine, ampak tudi za dejstvo, da se te manjšine nahajajo v neposrednih stikih s tujo kulturo in so torej najpripravnější medij tudi intenzivnega tolmačenja interesov, žitja in bitja moderne Nemčije med drugimi narodi. Če se pa naj ta cilj doseže, se ne sme videti rešitev tega vprašanja v priložnostnih kongresih in svečanostih, ampak je treba sistema in to od strani države, dežel, občin, predvsem pa nemškega znanstva.

Nemčija je šla na pot z vso svojo organizatorično močjo. Takoj po sklenitvi mirovne pogodbe so se izvršili dalekosežni sklepi, da se dajo odlomki versailleske mirovne pogodbe v ljudskošolske učne knjige, da se mladina že v nežnih letih seznanja z usodo bratov in sester izven države. Pruski parlament je dal v tej smeri nalogo vseučiliškemu profesorjem in postavil posebno postavko v proračunu ministrstva za prosveto. V državnem proračunu so se stalno povšale postavke pod naslovom: "za podporo posebnih kulturnih interesov nemštva." Parlament je soglasno pozval vlado, naj čuva nad nemškimi inozemskimi bolnišnicami in jih preskrbuje z medicinskimi materialom. V parlamentu je bil soglasno sprejet predlog, da vlada skupno z deželami gleda na to, da se Nemcem v inozemstvu radi njihovih posebnih zaslug za nemško znanstvo in kulturo podeli častni naslov — profesorjev. Ob mejah so organizacije prirejale tako zbrane tedne za nemško inozemsko visoko šolstvo. Na takem tednu o Binkoštih 1. 1925 v Gradcu je samo iz Nemčije predavalo 8 pomembnih kulturnih politikov. Ker je ravno visokošolsko mladina važen faktor, je parlament soglasno pozval vlado, da sestavi spomenico, o stanju internacionalnih znanstvenih omošajev, da podpira skupine visokošolcev, ki potujejo v inozemstvo in obratno. V proračunih posameznih mest so postale redno postavke — podpore za nemške inozemce.

Vladnim in drugim javnim organom so krepko sekundirale privatne organizacije in stranke. Parlamentarne frakcije imajo v vrstah svojih poslancev najmanj enega, ki fungira kot specialist v vprašanju nemških narod. manjšin. A da se nemški javnosti pred očmi vsa teza tega vprašanja, se skrbno zbira statistike. Monakovski vseuč. profesor dr. Aufhauser je poleg drugih priobčil Nemcem tole statistiko: V Evropi živi izven Rajha še 23.260.700 Nemcev, med temi 15.388.500 katolikov, sicer: Avstrija 6.200.000, Čehoslovaška 3.740.000, Švica 2.660.000, Poljska 2 milijona tristo tisoč, Francija 1.900.000, Rusija 1.400.000, Rumunija 900.000, Ukrajina 840.000, S. H. S. 731.000, Ogrska 638.000, Dancig 350.000, Italija 265.000, Luksemburg 260.000, Litvanska 200.000, Estonija 200.000, Belgija 180 tisoč, Švedska in Norveška 60.000, Nizozemska 40.000, Anglija 24.000, Liechtenstein 8.300, Španija 8.000, Bolgarija 6.000, Finska 3.000, Grčija 1000, Turčija 900, Portugalska 500. Izven Evrope: Unija 8.000.000, Brazilija 400.000, Chile 30.000, Kanada 400.000, Argentina 80.000, Mehika 5000. Vseh nemških manjšin je torej 32 milijonov, vseh Nemcev pa okroglo 95 milijonov. Številne so organizacije, kon-

fesionalne in vsesplošne z edinim ciljem — podpirati nemštvo v tujini. Številne so knjige v spominški in navadni obliki, ki so stalen klic Rajhu: Všenemštvo. Številne so revije, ki duhovno vežejo Nemce celega sveta. In človeka izenadi, ko tako pogosto srečuje dopise iz Banata, ko se tako do potankosti slikajo dogodki v Celju in v Mariboru, o se navaja statistika razpuščenih društev in ko končno naleti na ustmeno vprašanje: Kako se kaj imajo — Kočvarji? Da se pa seznanj celotni narod o stanju svoje in v posebnih državah, se je osnovala tudi od katoliške strani ustanova "Nemštvo v tujini". — Nam je razumljivo, da e utihnil vihar ogorčenja in represalij po Nemčiji, ko je Mussolini začel preganjati južno-tirolske Nemce in so letošnje počitnice doživela italijanska letovišča učinkovit bojkot od strani Nemčije! In mi Slovenci, Hrvati in Srbi?

NAVIDEZNE SMRTI NE BO VEČ

Do tega zaključka je pred kratkim prišel v Londonu komitej, ki je preiskal novo iznašli aparat mladega londonskega lekarnarja. Ta aparat omogočuje razločiti med mrtvih, in sicer v tem slučaju, ako vse dosedanje metode odpovedo. Vseučiliški profesor in trije zdravniki, ki so bili pri tem navzoči, so izjavili, da je to iznajdba, ki je velikega praktičnega pomena. Dasi so slučajni živo pokopanih v zadnjih desetletjih v Evropi silno redki, vendar se ne da trditi, da so dosedanj zdravniki pripomočki absolutno sigurni. Na Angliškem je od leta 1917. sem znanih šest slučajev, da bi bili navidezno mrtvi skoraj živi pokopani, da se ni v vseh po čudežnem naključju posrečilo navidezno mrtve rešiti pred grozno usodo. Nek zanimiv slučaj se je pripetil v mestu Leeds. Neki 30letni mož, ki je bil božjasten, je po zdravniški izjavi umrl in bi bil imel biti pokopan. Rakev so že pogrezali v grob, ko se je vrv odtrgala in rakev padla v globočino. V sled padca se je mož iz smrti podobnega spanca prebudil, obenem pa je tudi stranska deska odletela. 'Mrtvi' je skozi odprtino pomolil roko, nakar so mu pomagali iz groba. Statistika ve seveda povedati samo o slučajih, ko je bil navidezno mrtvi v zadnjem trenutku rešen. Koliko je v resnici mrtvo pokopanih, je seveda nemogoče ugotoviti.

Iznajdba londonskega lekarnarja naj bi take slučaje preprečila za vedno. "Maj aparat je pravzaprav silno enostaven," je razlagal lekarnar navzočim novinarjem. "Čudno, da ni nikdo na to že pred menoj prišel." Celotni aparat obstoji iz male epruvete, katerega je pokazal. V zapečateni stekleni cevki je bil konec vijolčaste nitke. Ta nitka po zatrdilu iznajditelja omogoča z absolutno sigurnostjo dognati smrt človeka. Človeška kri postane po smrti kisla, kri živega človeka pa nikdar. Ta nitka z iglo se potegne pod kožo ter pusti kake pol ure. Ako je nitka po tem času postala rme, po tem je človek brez dvoma mrtev, v nasprotnem slučaju pa ostane nit iste barve kot je bila poprej. To je metoda, ki ne more nikdar varati. Ko bo Anglija to z zakonom vpeljala, kar se bo v najkrajšem času zgodilo, potem bodo živi pokopi tam za vedno izključeni. Gotovo bodo tudi druge države to vpeljale.

V predilnici v Ajdovščini

je zaposlenih okoli tisoč delavcev in delavk. Ustanovil se je sindikat, nakar je prišlo v novo blagajno imetje prejšnje socialistične organizacije in podpornega sklada. Pri ustanovitvi fašistovskega sindikata je šlo za draginjsko doklado in takrat se je slovesno zagnavljalo, da se to vprašanje nemudoma reši. Sedaj je pa vse tiho. Draginja narašča. Delavstvo je fašistovsko organizirano, svoj denar je oddalo v fašistovske roke, pa je stvar končana.

PREDRZEN POŠTNI ROP V ELIZABETH, N. J.

OFFICER CHRISTMAN AND WIFE

Kot smo že poročali, so predrzni zločinci oropali poštni avtomobil v Elisabeth, N. J., ter odnesli za dvestotisoč dolarjev vrednosti. S strojno puško so usmrtili soferja Johna Enza ter težko ranili policista Christmana. O zločincih zaenkrat še nimajo nobenega sledu. Na sliki vidite Enza in njegovo ženo ter ranjenega policista, ležečega v bolnišnici. Spodaj je poštni avtomobil.

U.S. MAIL TRUCK.

ODKOD BESEDA INFLACIJA

Med in po vojni je mnogo besed začelo med ljudstvo, o katerih preje niti sanjalo ni. Med temi je tudi beseda inflacija, o kateri smo posebno slišali, ko sta Nemčija in vali bankovec, ki so šle v Avstrijo komaj živi pokopali bankovce, ki so šli v trilionje. Beseda inflacija je nastala pred približno sto leti v Ameriki. Priljubljen za živino Daniel Drew je prišel v misel, kako bi izišnil za svojo živino večje vsote. Ko je živino nugal v New York, jo je med potjo krmil s osoljenim senom ter šele tik pred mestom napajal. Živina je bila tem potem umetno napihnjena ter postala težja. Take je trgovci, ki bi bil prejel za govedo brez vode 100 dolarjev, dobil sedaj 120 dolarjev. Inflacija živali je imela za posledico inflacijo prodajne cene za 20 dolarjev. Toda goljufija je kmalu prišla na dan. Z vodo napihnjeni živini so rekli "watered stock". Ker pa angleška beseda "stock" ne pomeni samo čredo živine pač pa tudi kapital, je samo po sebi razumljivo, da se je beseda inflacija (zvočenost) udomačila tudi pri kapitalu, ker se izdajajo bankovci brez povznanja kapitala in taka kapital "zvodeni".

List za slovensko deco v Italiji.

Z razpusitvijo Zveze slovenskih učiteljskih društev v Italiji je prenehala tudi izhajati mladinski mesečnik "Novi Rod". Odkar je bil s silo odpravljati tudi pouk slovensčine v dodatnih urah na vseh ljudskih šolah, sta imela tržaški dnevnik "Edinost" in tednik "Novice" redno dvotedensko prilogo "Za našo deco", ki je bila namenjena pouku slovenske dece pri domačem ognjišču. Z znanimi ekonomskimi ukrepi italijanske vlade je bil obseg listov omejen in prepovedana vsaka priloga listom, razen tehniških. Tako je prenehala tudi priloga "Za našo deco". Sedaj bo začel izhajati poseben list za našo deco, ki bo nadomestoval toliko prilogo kakor "Novi Rod". Za hrvatsko deco izhaja že kot samostojna publikacija "Mali Istranin", ki je prej izhajal kot dvotedenska priloga "Istarske Riječi".

Razpuščeno je rokodelsko bralno društvo v Tolminu.

V društvo so hoteli vstopiti številni fašisti. Ker se jim to ni posrečilo, je sledil razpust društva. Delovalo je nad 45 let. Ustnovljeno je bilo po pokojnem nepozabnem buditelju dr. Lavriču. V Tolminu so imeli pred vojno tudi Narodno listnico, ki se pa po vojni ni obnovila.

Kaj je videl Anglež na Tirolskem.

John S. Stephens je v spremstvu nekega nemškega jurista prepotoval Južno Tirolsko in poročal o svojih vtisih v angleškem dnevniku "Manchester Guardian" med drugim naslednje:

S primernim skepticizmom, ki je na mestu, ko gre za nemško propagando, sem listal po številnih straneh, objavljenih v Berlinu, Muenchenu in Innsbrucku, ki opisujejo trpljenje na Južnem Tirolskem. Kakor druga nemška nacionalistična propaganda v Porurju 1. 1923., ki jo predobro poznam, je bilo umljivo misliti, da tudi ta služi političnim strankam; dejstva so se nategovala na široko, aed tako podlimi napadi na Mussolini kakor so bili oni proti Poincareju pred tremi leti. Seveda naj si vsak napravi lastno sodbo na lice mesta in naj bo pripravljen, da najde položaj manj resen kakor druge popisujejo. Za tovariša si izbral mladega jurista iz Muenchena, ki je izredno družaben in pozna južno nemško narečje ter krajevno napravo. Dejstvo, da so njegovi tovariši dijaki bojkotalirali kot internacionalista, ga opračita vsakega namena, da bi tolmačil razmere pristransko, in najina sodba se strinja v vsem, kar sva videla.

ČLOVEŠKA UMRLJIVOST

Povprečna starost človeka je danes 38 let. Ena četrtnina ljudi umrje do sedmega leta, polovica pa do osemnajstega. Od sto ljudi je eden star 60 let, od 500 eden 90 let in šele na 10.000 ljudi pride eden s 100 leti. Na celim svetu umrje vsako leto 33 milijonov ljudi, t. j. vsak dan 91.554, vsako uro 3736 in vsako minuto 62, torej več kot vsako sekundo eden.

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj penuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh — MALI OGLASI v "Glas Naroda".

Armade posameznih držav.

O medsebojnem razmerju, v katerem so posamezne države sveta oborožene, je težko podati nazorno in obenem objektivno sliko. Najkomodnejši način je, primerjati število vojakov in civilnih prebivalcev v državi. Tako pride v Estonski na 1 vojaka 55 civilistov, v Belgiji 64 (1914 leta pa 137), v Grčiji 72, v Franciji 75, v Romuniji 84, v Čehoslovaški 93, v Litvi 97, v Jugoslaviji 98, v Latviški 102, v Poljski 107. — Manj oborožene so Španija, kateri pride na 1 vojaka 184 civilistov, Italija 186, Avstrija 218, Rusija 218, Ogrska 235, Anglija 262, Kitajska 275, Japonska 327, Nemčija 577, Amerika 919. Zanimivo je, da izkazujejo visoko stopnjo vojaštva predvsem države, katerih notranji politični položaj je več ali manj neustaljen (tako Grčija in Jugoslavija), in pa države, ki jim narekuje to njihova zunanje-politična lega; tako države v pasu med sovjetsko Rusijo in ostalo Evropo. Estonka, Latviška, Litva, Poljska, Romunija. Na drugi strani pa so manj oborožene zlasti države, ki so iz svetovne vojne izšle poražene. Vendar te številke ne podajajo resničnega stanja oboroženosti, kajti nanašajo se le na redno vojsko. V mnogih državah pa tvorijo znaten del vojne moči razne neoficijelne ali poloficijelne oborožene organizacije — tako na primer fašistovska milica v Italiji, a v Kitajski armade posameznih med seboj vojskujočih se generalov. V povojnem času (vse pričujoče številke so iz leta 1925) vzdržujejo države veliko večje armade kakor nekdanj; sedanja belgijska vojska na primer je skoro za 100 odstotkov večja od predvojne. Na morju so posamezne države oborožene kakor sledi: V Angliji pride na 1 tona vojnega brodoljva 32 prebivalcev, v Čile 53, v Danski 64, v Japonski 82, v Avstrali 82, v Ameriki 83, v Franciji 83, v Argentini 88, v Grčiji 96, v Norveški 113, v Švedski 130, v Italiji 134, v Nizozemski 136, v Portugalski 256, v Španiji 297, v Rusiji 396, v Nemčiji 414, v Braziliji 471, v Romuniji 1500, v Kitajski 10.479. — Ta vrstni red pa seveda ne predstavlja obenem dejanskih pomorskih sil; razumljivo je na primer, da je v celinski državi, kakršna je Rusija, razmerje vojnega brodoljva do prebivalstva tako majhno, v namorski katerem so posamezne države sveta oborožene, je težko podati nazorno in obenem objektivno sliko. Najkomodnejši način je, primerjati število vojakov in civilnih prebivalcev v državi. Tako pride v Estonski na 1 vojaka 55 civilistov, v Belgiji 64 (1914 leta pa 137), v Grčiji 72, v Franciji 75, v Romuniji 84, v Čehoslovaški 93, v Litvi 97, v Jugoslaviji 98, v Latviški 102, v Poljski 107. — Manj oborožene so Španija, kateri pride na 1 vojaka 184 civilistov, Italija 186, Avstrija 218, Rusija 218, Ogrska 235, Anglija 262, Kitajska 275, Japonska 327, Nemčija 577, Amerika 919. Zanimivo je, da izkazujejo visoko stopnjo vojaštva predvsem države, katerih notranji politični položaj je več ali manj neustaljen (tako Grčija in Jugoslavija), in pa države, ki jim narekuje to njihova zunanje-politična lega; tako države v pasu med sovjetsko Rusijo in ostalo Evropo. Estonka, Latviška, Litva, Poljska, Romunija. Na drugi strani pa so manj oborožene zlasti države, ki so iz svetovne vojne izšle poražene. Vendar te številke ne podajajo resničnega stanja oboroženosti, kajti nanašajo se le na redno vojsko. V mnogih državah pa tvorijo znaten del vojne moči razne neoficijelne ali poloficijelne oborožene organizacije — tako na primer fašistovska milica v Italiji, a v Kitajski armade posameznih med seboj vojskujočih se generalov. V povojnem času (vse pričujoče številke so iz leta 1925) vzdržujejo države veliko večje armade kakor nekdanj; sedanja belgijska vojska na primer je skoro za 100 odstotkov večja od predvojne. Na morju so posamezne države oborožene kakor sledi: V Angliji pride na 1 tona vojnega brodoljva 32 prebivalcev, v Čile 53, v Danski 64, v Japonski 82, v Avstrali 82, v Ameriki 83, v Franciji 83, v Argentini 88, v Grčiji 96, v Norveški 113, v Švedski 130, v Italiji 134, v Nizozemski 136, v Portugalski 256, v Španiji 297, v Rusiji 396, v Nemčiji 414, v Braziliji 471, v Romuniji 1500, v Kitajski 10.479. — Ta vrstni red pa seveda ne predstavlja obenem dejanskih pomorskih sil; razumljivo je na primer, da je v celinski državi, kakršna je Rusija, razmerje vojnega brodoljva do prebivalstva tako majhno, v namorski katerem so posamezne države sveta oborožene, je težko podati nazorno in obenem objektivno sliko. Najkomodnejši način je, primerjati število vojakov in civilnih prebivalcev v državi. Tako pride v Estonski na 1 vojaka 55 civilistov, v Belgiji 64 (1914 leta pa 137), v Grčiji 72, v Franciji 75, v Romuniji 84, v Čehoslovaški 93, v Litvi 97, v Jugoslaviji 98, v Latviški 102, v Poljski 107. — Manj oborožene so Španija, kateri pride na 1 vojaka 184 civilistov, Italija 186, Avstrija 218, Rusija 218, Ogrska 235, Anglija 262, Kitajska 275, Japonska 327, Nemčija 577, Amerika 919. Zanimivo je, da izkazujejo visoko stopnjo vojaštva predvsem države, katerih notranji politični položaj je več ali manj neustaljen (tako Grčija in Jugoslavija), in pa države, ki jim narekuje to njihova zunanje-politična lega; tako države v pasu med sovjetsko Rusijo in ostalo Evropo. Estonka, Latviška, Litva, Poljska, Romunija. Na drugi strani pa so manj oborožene zlasti države, ki so iz svetovne vojne izšle poražene. Vendar te številke ne podajajo resničnega stanja oboroženosti, kajti nanašajo se le na redno vojsko. V mnogih državah pa tvorijo znaten del vojne moči razne neoficijelne ali poloficijelne oborožene organizacije — tako na primer fašistovska milica v Italiji, a v Kitajski armade posameznih med seboj vojskujočih se generalov. V povojnem času (vse pričujoče številke so iz leta 1925) vzdržujejo države veliko večje armade kakor nekdanj; sedanja belgijska vojska na primer je skoro za 100 odstotkov večja od predvojne. Na morju so posamezne države oborožene kakor sledi: V Angliji pride na 1 tona vojnega brodoljva 32 prebivalcev, v Čile 53, v Danski 64, v Japonski 82, v Avstrali 82, v Ameriki 83, v Franciji 83, v Argentini 88, v Grčiji 96, v Norveški 113, v Švedski 130, v Italiji 134, v Nizozemski 136, v Portugalski 256, v Španiji 297, v Rusiji 396, v Nemčiji 414, v Braziliji 471, v Romuniji 1500, v Kitajski 10.479. — Ta vrstni red pa seveda ne predstavlja obenem dejanskih pomorskih sil; razumljivo je na primer, da je v celinski državi, kakršna je Rusija, razmerje vojnega brodoljva do prebivalstva tako majhno, v namorski katerem so posamezne države sveta oborožene, je težko podati nazorno in obenem objektivno sliko. Najkomodnejši način je, primerjati število vojakov in civilnih prebivalcev v državi. Tako pride v Estonski na 1 vojaka 55 civilistov, v Belgiji 64 (1914 leta pa 137), v Grčiji 72, v Franciji 75, v Romuniji 84, v Čehoslovaški 93, v Litvi 97, v Jugoslaviji 98, v Latviški 102, v Poljski 107. — Manj oborožene so Španija, kateri pride na 1 vojaka 184 civilistov, Italija 186, Avstrija 218, Rusija 218, Ogrska 235, Anglija 262, Kitajska 275, Japonska 327, Nemčija 577, Amerika 919. Zanimivo je, da izkazujejo visoko stopnjo vojaštva predvsem države, katerih notranji politični položaj je več ali manj neustaljen (tako Grčija in Jugoslavija), in pa države, ki jim narekuje to njihova zunanje-politična lega; tako države v pasu med sovjetsko Rusijo in ostalo Evropo. Estonka, Latviška, Litva, Poljska, Romunija. Na drugi strani pa so manj oborožene zlasti države, ki so iz svetovne vojne izšle poražene. Vendar te številke ne podajajo resničnega stanja oboroženosti, kajti nanašajo se le na redno vojsko. V mnogih državah pa tvorijo znaten del vojne moči razne neoficijelne ali poloficijelne oborožene organizacije — tako na primer fašistovska milica v Italiji, a v Kitajski armade posameznih med seboj vojskujočih se generalov. V povojnem času (vse pričujoče številke so iz leta 1925) vzdržujejo države veliko večje armade kakor nekdanj; sedanja belgijska vojska na primer je skoro za 100 odstotkov večja od predvojne. Na morju so posamezne države oborožene kakor sledi: V Angliji pride na 1 tona vojnega brodoljva 32 prebivalcev, v Čile 53, v Danski 64, v Japonski 82, v Avstrali 82, v Ameriki 83, v Franciji 83, v Argentini 88, v Grčiji 96, v Norveški 113, v Švedski 130, v Italiji 134, v Nizozemski 136, v Portugalski 256, v Španiji 297, v Rusiji 396, v Nemčiji 414, v Braziliji 471, v Romuniji 1500, v Kitajski 10.479. — Ta vrstni red pa seveda ne predstavlja obenem dejanskih pomorskih sil; razumljivo je na primer, da je v celinski državi, kakršna je Rusija, razmerje vojnega brodoljva do prebivalstva tako majhno, v namorski katerem so posamezne države sveta oborožene, je težko podati nazorno in obenem objektivno sliko. Najkomodnejši način je, primerjati število vojakov in civilnih prebivalcev v državi. Tako pride v Estonski na 1 vojaka 55 civilistov, v Belgiji 64 (1914 leta pa 137), v Grčiji 72, v Franciji 75, v Romuniji 84, v Čehoslovaški 93, v Litvi 97, v Jugoslaviji 98, v Latviški 102, v Poljski 107. — Manj oborožene so Španija, kateri pride na 1 vojaka 184 civilistov, Italija 186, Avstrija 218, Rusija 218, Ogrska 235, Anglija 262, Kitajska 275, Japonska 327, Nemčija 577, Amerika 919. Zanimivo je, da izkazujejo visoko stopnjo vojaštva predvsem države, katerih notranji politični položaj je več ali manj neustaljen (tako Grčija in Jugoslavija), in pa države, ki jim narekuje to njihova zunanje-politična lega; tako države v pasu med sovjetsko Rusijo in ostalo Evropo. Estonka, Latviška, Litva, Poljska, Romunija. Na drugi strani pa so manj oborožene zlasti države, ki so iz svetovne vojne izšle poražene. Vendar te številke ne podajajo resničnega stanja oboroženosti, kajti nanašajo se le na redno vojsko. V mnogih državah pa tvorijo znaten del vojne moči razne neoficijelne ali poloficijelne oborožene organizacije — tako na primer fašistovska milica v Italiji, a v Kitajski armade posameznih med seboj vojskujočih se generalov. V povojnem času (vse pričujoče številke so iz leta 1925) vzdržujejo države veliko večje armade kakor nekdanj; sedanja belgijska vojska na primer je skoro za 100 odstotkov večja od predvojne. Na morju so posamezne države oborožene kakor sledi: V Angliji pride na 1 tona vojnega brodoljva 32 prebivalcev, v Čile 53, v Danski 64, v Japonski 82, v Avstrali 82, v Ameriki 83, v Franciji 83, v Argentini 88, v Grčiji 96, v Norveški 113, v Švedski 130, v Italiji 134, v Nizozemski 136, v Portugalski 256, v Španiji 297, v Rusiji 396, v Nemčiji 414, v Braziliji 471, v Romuniji 1500, v Kitajski 10.479. — Ta vrstni red pa seveda ne predstavlja obenem dejanskih pomorskih sil; razumljivo je na primer, da je v celinski državi, kakršna je Rusija, razmerje vojnega brodoljva do prebivalstva tako majhno, v namorski katerem so posamezne države sveta oborožene, je težko podati nazorno in obenem objektivno sliko. Najkomodnejši način je, primerjati število vojakov in civilnih prebivalcev v državi. Tako pride v Estonski na 1 vojaka 55 civilistov, v Belgiji 64 (1914 leta pa 137), v Grčiji 72, v Franciji 75, v Romuniji 84, v Čehoslovaški 93, v Litvi 97, v Jugoslaviji 98, v Latviški 102, v Poljski 107. — Manj oborožene so Španija, kateri pride na 1 vojaka 184 civilistov, Italija 186, Avstrija 218, Rusija 218, Ogrska 235, Anglija 262, Kitajska 275, Japonska 327, Nemčija 577, Amerika 919. Zanimivo je, da izkazujejo visoko stopnjo vojaštva predvsem države, katerih notranji politični položaj je več ali manj neustaljen (tako Grčija in Jugoslavija), in pa države, ki jim narekuje to njihova zunanje-politična lega; tako države v pasu med sovjetsko Rusijo in ostalo Evropo. Estonka, Latviška, Litva, Poljska, Romunija. Na drugi strani pa so manj oborožene zlasti države, ki so iz svetovne vojne izšle poražene. Vendar te številke ne podajajo resničnega stanja oboroženosti, kajti nanašajo se le na redno vojsko. V mnogih državah pa tvorijo znaten del vojne moči razne neoficijelne ali poloficijelne oborožene organizacije — tako na primer fašistovska milica v Italiji, a v Kitajski armade posameznih med seboj vojskujočih se generalov. V povojnem času (vse pričujoče številke so iz leta 1925) vzdržujejo države veliko večje armade kakor nekdanj; sedanja belgijska vojska na primer je skoro za 100 odstotkov večja od predvojne. Na morju so posamezne države oborožene kakor sledi: V Angliji pride na 1 tona vojnega brodoljva 32 prebivalcev, v Čile 53, v Danski 64, v Japonski 82, v Avstrali 82, v Ameriki 83, v Franciji 83, v Argentini 88, v Grčiji 96, v Norveški 113, v Švedski 130, v Italiji 134, v Nizozemski 136, v Portugalski 256, v Španiji 297, v Rusiji 396, v Nemčiji 414, v Braziliji 471, v Romuniji 1500, v Kitajski 10.479. — Ta vrstni red pa seveda ne predstavlja obenem dejanskih pomorskih sil; razumljivo je na primer, da je v celinski državi, kakršna je Rusija, razmerje vojnega brodoljva do prebivalstva tako majhno, v namorski katerem so posamezne države sveta oborožene, je težko podati nazorno in obenem objektivno sliko. Najkomodnejši način je, primerjati število vojakov in civilnih prebivalcev v državi. Tako pride v Estonski na 1 vojaka 55 civilistov, v Belgiji 64 (1914 leta pa 137), v Grčiji 72, v Franciji 75, v Romuniji 84, v Čehoslovaški 93, v Litvi 97, v Jugoslaviji 98, v Latviški 102, v Poljski 107. — Manj oborožene so Španija, kateri pride na 1 vojaka 184 civilistov, Italija 186, Avstrija 218, Rusija 218, Ogrska 235, Anglija 262, Kitajska 275, Japonska 327, Nemčija 577, Amerika 919. Zanimivo je, da izkazujejo visoko stopnjo vojaštva predvsem države, katerih notranji politični položaj je več ali manj neustaljen (tako Grčija in Jugoslavija), in pa države, ki jim narekuje to njihova zunanje-politična lega; tako države v pasu med sovjetsko Rusijo in ostalo Evropo. Estonka, Latviška, Litva, Poljska, Romunija. Na drugi strani pa so manj oborožene zlasti države, ki so iz svetovne vojne izšle poražene. Vendar te številke ne podajajo resničnega stanja oboroženosti, kajti nanašajo se le na redno vojsko. V mnogih državah pa tvorijo znaten del vojne moči razne neoficijelne ali poloficijelne oborožene organizacije — tako na primer fašistovska milica v Italiji, a v Kitajski armade posameznih med seboj vojskujočih se generalov. V povojnem času (vse pričujoče številke so iz leta 1925) vzdržujejo države veliko večje armade kakor nekdanj; sedanja belgijska vojska na primer je skoro za 100 odstotkov večja od predvojne. Na morju so posamezne države oborožene kakor sledi: V Angliji pride na 1 tona vojnega brodoljva 32 prebivalcev, v Čile 53, v Danski 64, v Japonski 82, v Avstrali 82, v Ameriki 83, v Franciji 83, v Argentini 88, v Grčiji 96, v Norveški 113, v Švedski 130, v Italiji 134, v Nizozemski 136, v Portugalski 256, v Španiji 297, v Rusiji 396, v Nemčiji 414, v Braziliji 471, v Romuniji 1500, v Kitajski 10.479. — Ta vrstni red pa seveda ne predstavlja obenem dejanskih pomorskih sil; razumljivo je na primer, da je v celinski državi, kakršna je Rusija, razmerje vojnega brodoljva do prebivalstva tako majhno, v namorski katerem so posamezne države sveta oborožene, je težko podati nazorno in obenem objektivno sliko. Najkomodnejši način je, primerjati število vojakov in civilnih prebivalcev v državi. Tako pride v Estonski na 1 vojaka 55 civilistov, v Belgiji 64 (1914 leta pa 137), v Grčiji 72, v Franciji 75, v Romuniji 84, v Čehoslovaški 93, v Litvi 97, v Jugoslaviji 98, v Latviški 102, v Poljski 107. — Manj oborožene so Španija, kateri pride na 1 vojaka 184 civilistov, Italija 186, Avstrija 218, Rusija 218, Ogrska 235, Anglija 262, Kitajska 275, Japonska 327, Nemčija 577, Amerika 919. Zanimivo je, da izkazujejo visoko stopnjo vojaštva predvsem države, katerih notranji politični položaj je več ali manj neustaljen (tako Grčija in Jugoslavija), in pa države, ki jim narekuje to njihova zunanje-politična lega; tako države v pasu med sovjetsko Rusijo in ostalo Evropo. Estonka, Latviška, Litva, Poljska, Romunija. Na drugi strani pa so manj oborožene zlasti države, ki so iz svetovne vojne izšle poražene. Vendar te številke ne podajajo resničnega stanja oboroženosti, kajti nanašajo se le na redno vojsko. V mnogih državah pa tvorijo znaten del vojne moči razne neoficijelne ali poloficijelne oborožene organizacije — tako na primer fašistovska milica v Italiji, a v Kitajski armade posameznih med seboj vojskujočih se generalov. V povojnem času (vse pričujoče številke so iz leta 1925) vzdržujejo države veliko večje armade kakor nekdanj; sedanja belgijska vojska na primer je skoro za 100 odstotkov večja od predvojne. Na morju so posamezne države oborožene kakor sledi: V Angliji pride na 1 tona vojnega brodoljva 32 prebivalcev, v Čile 53, v Danski 64, v Japonski 82, v Avstrali 82, v Ameriki 83, v Franciji 83, v Argentini 88, v Grčiji 96, v Norveški 113, v Švedski 130, v Italiji 134, v Nizozemski 136, v Portugalski 256, v Španiji 297, v Rusiji 396, v Nemčiji 414, v Braziliji 471, v Romuniji 1500, v Kitajski 10.479. — Ta vrstni red pa seveda ne predstavlja obenem dejanskih pomorskih sil; razumljivo je na primer, da je v celinski državi, kakršna je Rusija, razmerje vojnega brodoljva do prebivalstva tako majhno, v namorski katerem so posamezne države sveta oborožene, je težko podati nazorno in obenem objektivno sliko. Najkomodnejši način je, primerjati število vojakov in civilnih prebivalcev v državi. Tako pride v Estonski na 1 vojaka 55 civilistov, v Belgiji 64 (1914 leta pa 137), v Grčiji 72, v Franciji 75, v Romuniji 84, v Čehoslovaški 93, v Litvi 97, v Jugoslaviji 98, v Latviški 102, v Poljski 107. — Manj oborožene so Španija, kateri pride na 1 vojaka 184 civilistov, Italija 186, Avstrija 218, Rusija 218, O

